

354/2002 Sb.

Nařízení vlády

ze dne 3. července 2002,

kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu

Změna: 206/2006 Sb.

Vláda nařizuje podle § 55 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb. , o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), (dále jen "zákon"):

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tímto nařízením se v souladu s právem Evropských společenství 1) stanoví emisní limity a provozní podmínky pro spalovny odpadu a zařízení schválená pro spoluspalování odpadu (dále jen "spoluspalovací zařízení") a stanoví způsob jejich zařazování do kategorií zvláště velkých a velkých zdrojů znečišťování podle § 4 odst. 8 zákona .

(2) Toto nařízení se nevztahuje na

- a) zařízení, kde je spalován pouze 1. odpad rostlinných pletiv ze zemědělství nebo lesnictví, 2) 2. odpad rostlinných pletiv z potravinářského průmyslu, pokud je využito vznikající teplo, 3. vlákninový rostlinný odpad z výroby a zpracování celulózy nebo papíru na místě vzniku, pokud je využito vznikající teplo, 4. vlákninový rostlinný odpad ze zpracování dřeva, s výjimkou dřeva ošetřeného konzervačními a ochrannými prostředky nebo povrchovými úpravami s obsahem halogenovaných uhlovodíků nebo těžkých kovů a takto ošetřeného dřeva ze stavebnictví a z demolic, 5. odpadní korek, 6. odpad vyjmutý z působnosti zvláštního právního předpisu. 3)
- Odpad uvedený pod body 2 až 5 se zařazuje postupem podle zvláštního právního předpisu, 2)

b) pokusná zařízení využívaná k výzkumu, vývoji nebo zkoušení s cílem zlepšit proces spalování, která zpracují méně než 50 tun odpadu za rok a jsou jako pokusná zařízení povolena Českou inspekcí životního prostředí (dále jen "inspekce").

(3) Požadavky stanovené v tomto nařízení pro nebezpečné odpady se nevztahují na tyto nebezpečné odpady

- a) spalitelné kapalně odpady, včetně odpadních olejů 3a) , pokud splňují tyto podmínky: 1. celkový obsah polychlorovaných aromatických uhlovodíků nebo jejich derivátů, zejména polychlorovaných bifenyli (PCB), nebo pentachlorfenolu (PCP), není vyšší než 50 mg/kg, 2. neobsahují jiné složky, které činí odpad nebezpečným podle zvláštního právního předpisu 3b) , a které by bránily využití odpadu způsobem obdobným jako paliva, a 3. jejich výhřevnost je nejméně 30 MJ/kg,
- b) spalitelné kapalně odpady, jejichž spálením nemohou vzniknout jiné nebo větší emise, než jaké vznikají ze spalování plynového oleje 4) .

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto nařízení se rozumí

- a) odpadem - tuhý nebo kapalně odpad podle zvláštního právního předpisu, 5)
- b) nebezpečným odpadem - tuhý nebo kapalně odpad podle zvláštního právního předpisu, 5)
- c) komunálním odpadem - odpad podle zvláštního právního předpisu 5) s vyloučením druhů odpadů uvedených v podskupinách 2001 katalogu odpadu, 6) které jsou sbírány separovaně u původce a s vyloučením odpadů uvedených pod kódy 2002 katalogu odpadu, 6)
- d) spalovnou odpadu - technická jednotka se zařízením určeným ke spalování odpadu s využitím nebo

bez využití vzniklého tepla, přímým oxidačním spalováním, jakož i se zařízením určeným pro jiné způsoby tepelného zpracování, zejména pyrolýzu, zplyňování nebo plazmové procesy, pokud jsou vzniklé látky následně spáleny. Spalovna odpadu zahrnuje kromě všech spalovacích linek, zařízení pro příjem, skladování a předzpracovávání odpadu na místě, systémy přívodu odpadu, paliva a vzduchu, kotle, zařízení k čištění odpadních plynů, komíny, místní zařízení pro skladování tuhých zbytků a vod, zařízení a systémy pro řízení spalovacího procesu a pro monitorování a zaznamenávání spalovacích podmínek a emisí,

e) **spoluspalovacím zařízením** - zařízení, jehož hlavním účelem je využití energie nebo výroba hmotných výrobků a které používá odpad způsobem obdobným jako základní nebo přídavné palivo. Pokud ke spoluspalování dochází tak, že hlavním účelem zařízení není využití energie nebo výroba hmotných výrobků, ale tepelné zpracování odpadů spalováním, je takové zařízení pokládáno za spalovnu odpadu podle písmene d). Toto zařízení zahrnuje kromě všech spoluspalovacích linek, zařízení pro příjem, skladování a předzpracovávání odpadu na místě, systémy přívodu odpadu, paliva a vzduchu, zařízení k čištění odpadních plynů, komíny a výduchy vztahující se ke spoluspalování odpadu, místní zařízení pro skladování tuhých zbytků a vod, zařízení a systémy pro řízení spalovacího procesu a pro monitorování a zaznamenávání spalovacích podmínek a emisí,

f) **stávající spalovnu odpadu nebo stávajícím spoluspalovacím zařízením** - spalovna odpadu nebo spoluspalovací zařízení, které je v provozu a bylo povoleno do 28. prosince 2002 podle právních předpisů platných přede dnem nabytí účinnosti zákona, nebo které není v provozu, bylo ale povoleno pro spalování nebo spoluspalování odpadu do 28. prosince 2002 podle právních předpisů platných přede dnem nabytí účinnosti zákona a bude uvedeno do provozu do 28. prosince 2003, nebo které není v provozu, avšak je pro ně podle stanoviska inspekce podána do 28. prosince 2002 žádost o povolení provozu podle právních předpisů platných před dnem nabytí účinnosti zákona za předpokladu, že zařízení bude uvedeno do provozu do 28. prosince 2004,

g) **jmenovitou provozní kapacitou** - součet kapacit spalování odpadu všech pecí nebo topenišť, z nichž se spalovna odpadu nebo spoluspalovací zařízení skládá, podle specifikace výrobce a potvrzení provozovatele, v případě spoluspalování i podle technického a technologického uspořádání schváleného v povolení podle § 17 odst. 2 písm. c) zákona, vyjádřená jako hmotnostní množství odpadu spáleného za hodinu, s přihlédnutím k jeho výhřevnosti,

h) **dioxiny a furany** - polychlorované dibenzodioxiny (PCDD) a polychlorované dibenzofurany (PCDF) uvedené včetně jejich ekvivalentů toxicity v příloze č. 1 k tomuto nařízení.

§ 3

Zařazování spoluspalovacích zařízení do kategorií zdrojů znečišťování

(1) Do kategorie zvláště velkých zdrojů znečišťování se zařazují spoluspalovací zařízení podle jmenovité provozní kapacity a kategorie odpadu takto

1. větší než 10 tun za den nebezpečného odpadu,
2. větší než 3 tuny za hodinu komunálního odpadu a
3. větší než 50 tun za den jiného než nebezpečného a komunálního odpadu.

(2) Do kategorie zvláště velkých zdrojů znečišťování se zařazují spoluspalovací zařízení podle použitých technologií uvedených ve zvláštním právním předpisu 7) bez přihlédnutí ke jmenovité provozní kapacitě podle odstavce 1.

(3) Velkými zdroji znečišťování jsou ostatní spoluspalovací zařízení neuvedená v odstavci 1.

§ 4

Předávání a přebírání odpadu

(1) Provozovatel spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení činí taková opatření při předání a převzetí odpadu, aby v nejvyšší možné míře předcházel negativním účinkům na lidské zdraví a životní prostředí nebo tyto negativní účinky omezil, zejména pokud jde o znečišťování ovzduší, půdy, povrchových i podzemních vod a hluk.

(2) Provozovatel spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení před přijetím odpadu zjišťuje hmotnost každé jednotlivé kategorie a druhu odpadu.

(3) Před přijetím nebezpečného odpadu do spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení je nutné, aby měl provozovatel od předávajícího dostupné informace o odpadu potřebné k ověření, zda přijetím odpadu neporuší podmínky povolení podle § 17 odst. 1 písm. c) nebo d) a odst. 2 písm. c) nebo f) zákona. Tyto informace zahrnují především

a) veškeré evidenční údaje o původu odpadu nebo jiné údaje obsažené v dokumentech uvedených v odstavci 4 písm. a),

b) fyzikální vlastnosti, případně podle možnosti i chemické složení odpadu a všechny další nezbytné informace nutné pro posouzení, zda je možno s tímto odpadem dále nakládat, a

c) nebezpečné vlastnosti odpadu, látky, které s ním nesmějí být smíšeny, a preventivní opatření nutná při manipulaci s daným odpadem.

(4) Převzetí nebezpečného odpadu do spalovny odpadu nebo do spoluspalovacího zařízení je možné pouze při splnění požadavků přejímky odpadů do zařízení uvedených ve zvláštním právním předpisu 8) a je dále podmíněno provedením

a) kontroly dokumentů požadovaných podle zvláštních právních předpisů 9) včetně dokumentů požadovaných v předpisech o dopravě nebezpečného zboží a

b) odběru reprezentativních vzorků, pokud možno před vyložením odpadu, tak, aby se následnými kontrolními zkouškami mohla ověřit shoda s popisem odpadu požadovaným podle odstavce 3. Odběr vzorků infekčního odpadu ze zdravotnické a veterinární péče uzavřeného v ochranných obalech této povinnosti nepodléhá. Záruku složení tohoto odpadu zajistí původce odpadu včetně vyznačení na průvodní dokumentaci. Odebrané vzorky se uchovávají nejméně 1 měsíc po spálení příslušného odpadu způsobem, který je stanoven v souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření spalovny (dále jen "provozní řád").

§ 5

Provozní podmínky

(1) Spalovny odpadu se projektují, staví, vybavují a provozují způsobem, který zaručuje, že

a) se zajistí dostatečná doba setrvání spalovaného odpadu ve spalovacím prostoru k dokonalému vyhoření a je dosaženo takové úrovně vyhoření, že škvára a popel po spálení odpadu obsahuje méně než 3 % celkového organického uhlíku nebo ztráta žiháním je menší než 5 % hmotnosti suchého materiálu. Pokud je to k dosažení tohoto požadavku nutné, použijí se vhodné techniky předúpravy odpadu,

b) se na nejmenší možnou míru potlačí obtěžování zápachem. V zásobníku odpadu spaloven komunálního odpadu se trvale udržuje podtlak a odsávaný vzduch se přivádí do ohniště. Pokud neprobíhá spalování, vzduch odsávaný ze zásobníku odpadu se odvádí do výduchu projednaného s inspekcí,

c) plyn vznikající při procesu se za posledním přívodem spalovacího vzduchu řízeným způsobem ohřeje ve všech místech profilu toku spalin, a to i za nejméně příznivých podmínek, na teplotu nejméně 850 st. C po dobu nejméně 2 sekund, měřeno v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory projednaném s inspekcí,

d) pokud se spaluje nebezpečný odpad s obsahem halogenovaných organických sloučenin (vyjádřených jako chlor) vyšším než 1 %, odpadní plyn se ohřeje na teplotu nejméně 1100 st. C po dobu nejméně 2 sekund,

e) každá linka spalovny odpadu se vybaví alespoň jedním pomocným hořákem, který automaticky udržuje teplotu ve spalovací komoře za posledním přívodem spalovacího vzduchu na hodnotě 850 st. C nebo 1100 st. C podle spalovaného odpadu. Tento hořák je v činnosti i během spouštění provozu tak, aby byla zajištěna stanovená nejnižší teplota po celou dobu operace, kdy se vkládá odpad, nebo při zastavování provozu po celou dobu, kdy se ve spalovací komoře ještě nachází nespálený odpad,

f) během spouštění a zastavování provozu nebo když teplota spalin klesne pod stanovenou nejnižší teplotu, nesmějí se k pomocným hořákům přivádět paliva, která mohou způsobovat jiné nebo větší emise znečišťujících látek, než jaké vznikají při spalování plynového oleje, 4) zkapalněného plynu nebo zemního plynu.

(2) Spoluspalovací zařízení se projektují, staví, vybavují a provozují způsobem, aby plyn za posledním přívodem spalovacího vzduchu v kontrolovaném a homogenním stavu, a to i při nejméně příznivých podmínkách, měl nejméně po dobu 2 sekund teplotu alespoň 850 st. C. Jestliže jsou spoluspalovány nebezpečné odpady s obsahem halogenovaných organických sloučenin vyšším než 1 % v přepočtu na chlor, tato teplota dosahuje nejméně po dobu 2 sekund alespoň 1100 st. C.

(3) Spalovny odpadu a spoluspalovací zařízení se vybavují automatickým systémem, který zabráňuje přívodu odpadu

a) při spouštění provozu, pokud není dosaženo stanovené nejnižší přípustné teploty 850 st. C nebo 1100 st. C nebo teploty stanovené podle odstavce 4,

b) vždy během provozu, když není dosahováno nejnižší přípustné teploty 850 st. C nebo 1100 st. C nebo teploty stanovené podle odstavce 4, a

c) vždy během provozu, když kontinuální měření podle § 10 odst. 2 písm. a) ukazují, že kterákoliv hodnota emisního limitu se překračuje v důsledku poruchy nebo chybné funkce čistícího zařízení.

(4) Na žádost provozovatele a za předpokladu, že jsou splněny ostatní požadavky stanovené tímto nařízením, lze v povolení podle § 17 zákona uvést

a) provozní podmínky pro určité kategorie a druhy odpadu a určité technologické postupy odlišné od ustanovení odstavce 1 a odlišné od stanovených hodnot teplot v odstavci 3. Příslušné změny provozních podmínek nesmí vést k produkci většího množství škváry a popela nebo k vyššímu obsahu organických látek ve škváře a popelu, než které by bylo možno očekávat v případě splnění všech podmínek stanovených v odstavci 1,

b) podmínky odlišné od provozních podmínek stanovených v odstavci 2 a u teplot v odstavci 3. V povolení se specifikují kategorie a druhy odpadu přípustné pro daný spalovací proces. Upravené podmínky obsahují emisní limity podle přílohy č. 5 k tomuto nařízení pro celkový organický uhlík a oxid uhelnatý.

(5) V případě spoluspalování odpadu na místě jeho vzniku v papírnách a celulózkách ve stávajících kotlích na kůru se v povolení podle odstavce 4 písm. a) nebo b) uvede ustanovení o emisních limitech podle přílohy č. 5 k tomuto nařízení pro celkový organický uhlík.

(6) Povolení s podmínkami stanovenými podle odstavce 4 a údaje o jejich dodržování jsou evidovány Ministerstvem životního prostředí (dále jen "ministerstvo") podle § 13 odst. 1 zákona .

(7) Spalovny odpadu a spoluspalovací zařízení se projektují, staví, vybavují a provozují tak, aby emisemi významně neznečišťovaly přízemní vrstvy ovzduší. Odpadní plyny vznikající při procesu se do ovzduší vypouští řízeným způsobem pomocí komínu.

(8) Veškeré využitelné teplo, které vzniká při spalování nebo spoluspalování odpadů, se podle možností dále využívá.

(9) Odpady ze zdravotnické a veterinární péče, 2) na jejichž sběr a odstraňování jsou kladeny zvláštní požadavky, se přikládají přímo do pece bez toho, aby byly nejdříve smíšeny s jinými druhy odpadu nebo s nimi bylo jinak manipulováno.

(10) Provoz spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení je pod dozorem autorizované osoby podle § 15 odst. 1 písm. c) zákona .

§ 6

Emisní limity

(1) Spalovny odpadu se projektují, staví, vybavují a provozují tak, aby obsah znečišťujících látek v odpadním plynu byl v souladu se specifickými emisními limity stanovenými podle přílohy č. 5 k tomuto nařízení.

(2) Spoluspalovací zařízení se projektují, staví, vybavují a provozují tak, aby obsah znečišťujících látek v odpadním plynu byl v souladu se specifickými emisními limity stanovenými podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení.

(3) Pro spoluspalovací zařízení, kde více než 40 % tepla vzniká spalováním nebezpečného odpadu, platí pro stanovení emisních limitů příloha č. 5 k tomuto nařízení.

(4) V případě spoluspalování směsného komunálního odpadu platí pro stanovení emisních limitů příloha č. 5 k tomuto nařízení.

(5) Výsledky měření provedených k ověření toho, zda jsou splněny emisní limity, se vyhodnocují v souladu s požadavky stanovenými v § 10.

§ 7

Podmínky provozování zařízení na čištění odpadních plynů

(1) Povolení k provozu spaloven odpadů a spoluspalovacích zařízení podle § 17 odst. 2 písm. c) zákona se uděluje za předpokladu, že jsou splněny požadavky na kvalitu odpadních vod ze zařízení na čištění odpadních plynů a další podmínky stanovené podle zvláštních právních předpisů. 11)

(2) Požadavky podle odstavce 1 jsou součástí povolení příslušného vodoprávního úřadu k vypouštění odpadních vod do vod povrchových stanovujícího emisní limity pro znečišťující látky, soubor provozních parametrů, způsob a četnost měření, podmínky plnění emisních limitů a podmínky pro vypouštění těchto vod.

§ 8

Odpady z provozu spalovny

(1) Při provozování spalovny odpadu se zajistí vznik nejmenšího možného množství odpadu, který se znovu využije nebo odstraní podle zvláštního právního předpisu. 5)

(2) Postupy pro odstranění nebo opětovné využití odpadu ze spalování se stanoví na základě fyzikálních a chemických vlastností, zejména z hlediska obsahu rozpustných látek a těžkých kovů.

(3) Na přepravu a dočasné skladování suchých prachových odpadů se vztahuje zvláštní právní předpis. 5)

§ 9

Kontrola a monitorování

(1) K monitorování provozních parametrů, podmínek a hmotnostních koncentrací stanovených pro spalování nebo spoluspalování odpadů jsou instalována příslušná měřicí zařízení.

(2) Autorizovaná osoba podle § 5 odst. 10 dohlíží na správnou funkci zařízení emisních měřicích systémů pro emise do ovzduší a do vod a zajišťuje postupem podle zvláštního právního předpisu 10) nejméně jednou za rok ověření správnosti jejich měření a nejméně jednou za tři roky jejich kalibraci.

(3) Součástí kolaudačního nebo obdobného rozhodnutí je schválení měřicího místa. Popis měřicího místa je uveden v provozním řádu spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení. Vzorkovací a měřicí místa pro vody ze zařízení na čištění odpadních plynů stanoví příslušný vodoprávní úřad podle zvláštního právního předpisu. 11)

(4) Jednorázová měření emisí se provádějí podle zvláštního právního předpisu 10) a v souladu s podmínkami podle bodů 1 a 2 přílohy č. 3 k tomuto nařízení.

(5) Jednorázová měření zajišťují provozovatelé prostřednictvím autorizované osoby podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona .

§ 10

Požadavky na měření

(1) Podmínky a požadavky na měření se uvádí v povolení podle § 17 odst. 1 písm. c) a d) a odst. 2 písm. c) zákona .

(2) Ve spalovnách odpadu a spoluspalovacích zařízeních se v souladu s přílohou č. 3 k tomuto nařízení a zvláštním právním předpisem 10) provádějí měření provozních parametrů a měření hmotnostních koncentrací znečišťujících látek vypouštěných do ovzduší takto

a) kontinuální měření látek, a to oxidů dusíku (oxidu dusnatého a oxidu dusičitého) vyjádřených jako oxid dusičitý (NO_x), oxidu uhelnatého (CO), tuhých znečišťujících látek (TZL), celkového organického uhlíku (TOC), anorganických sloučenin chloru v plynné fázi vyjádřených jako chlorovodík (HCl), anorganických sloučenin fluoru v plynné fázi vyjádřených jako fluorovodík (HF) a oxidu siřičitého (SO₂),

b) kontinuální měření provozních parametrů procesu, a to teploty spalin v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory schváleném inspekcí a koncentrace kyslíku, tlaku, teploty a vlhkosti v odváděném vyčištěném odpadním plynu,

c) jednorázové měření těžkých kovů obsažených v tuhé, kapalně a plynné fázi včetně jejich sloučenin, pro něž jsou stanoveny emisní limity podle příloh č. 2 a č. 5 k tomuto nařízení, a dioxinů a furanů, a to nejméně dvakrát za rok v intervalech ne kratších než 3 měsíce. Nejméně 1 měření se provádí každé 3 měsíce během prvních 12 měsíců provozu,

d) při jednorázovém měření podle písmene c) se provádí na spalovnách nebezpečného odpadu se jmenovitou kapacitou do 1 tuny odpadu za hodinu, spalovnách komunálního odpadu se jmenovitou kapacitou do 3 tun odpadu za hodinu a spalovnách jiného než nebezpečného odpadu se jmenovitou kapacitou do 50 tun za den a u spoluspalovacího zařízení, kde emise znečišťujících látek není způsobena spoluspalovaným odpadem, 1 jednotlivé měření. Při jednorázovém měření na spalovnách s

větší jmenovitou kapacitou se provádí 3 jednotlivá měření při neměnných provozních podmínkách nebo 6 jednotlivých měření při proměnných provozních podmínkách spalovny odpadu.

(3) Nejméně jednou při prvním uvádění spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení do provozu a za předpokládaných nejméně příznivých provozních podmínek se ověří doba setrvání spalin při stanovené nejnižší teplotě za posledním přívodem spalovacího vzduchu podle § 5 odst. 1 a 2; současně se zjišťuje obsah kyslíku ve spalinách.

(4) Od kontinuálního měření anorganických sloučenin fluoru v plynné fázi vyjádřených jako fluorovodík je možné upustit, jestliže se provádí čištění od anorganických sloučenin chloru nebo probíhá technologický proces, který zajišťuje, že nejsou překračovány emisní limity anorganických sloučenin chloru v plynné fázi vyjádřených jako chlorovodík podle písmen a) a b) přílohy č. 5 k tomuto nařízení. V takovém případě se anorganické sloučeniny fluoru v plynné fázi vyjádřené jako fluorovodík měří jednorázově s frekvencí a v intervalech podle odstavce 2 písm. c).

(5) Kontinuální měření obsahu vodních par (vlhkosti) se nevyžaduje v případech, kdy je vzorek odpadního plynu před vlastní analýzou vysušen.

(6) Namísto kontinuálního měření podle odstavce 2 písm. a) anorganických sloučenin chloru v plynné fázi vyjádřených jako chlorovodík, anorganických sloučenin fluoru v plynné fázi vyjádřených jako fluorovodík a oxidu siřičitého se může schválit v povolení k provozu spaloven odpadu a spoluspalovacích zařízení jejich jednorázové měření, pokud provozovatel prokáže, že emise těchto znečišťujících látek nemohou být za žádných okolností vyšší, než jsou předepsané emisní limity.

(7) V povolení lze snížit frekvenci jednorázového měření pro těžké kovy místo dvakrát ročně na jednou za 1 až 2 roky a pro dioxiny a furany místo dvakrát ročně na jednou za rok za předpokladu, že provozovatel prokáže, že emise těžkých kovů, dioxinů a furanů jsou za všech okolností z procesů spalování nebo spoluspalování trvale pod úrovní 50 % relevantních limitních hodnot emisí stanovených v příloze č. 2 nebo č. 5 k tomuto nařízení, a za předpokladu, že

a) spalování nebo spoluspalování těchto odpadů je v souladu s příslušnými plány odpadového hospodářství 12) a

b) v povolení jsou specifikována kritéria kvality a stanoveny nové intervaly pro jednorázová měření a

c) všechna rozhodnutí ohledně frekvence měření podle tohoto odstavce doplněná informacemi o množství a kvalitě dotyčných odpadů podléhají registraci ministerstva.

(8) Výsledky měření provedených k ověření, zda jsou splněny emisní limity stanovené podle příloh č. 2 a č. 5 k tomuto nařízení, jsou přepočteny na následující podmínky a obsah kyslíku přepočtený podle přílohy č. 7 k tomuto nařízení

a) teplota 273,15 K, tlak 101,32 kPa, referenční obsah kyslíku 11 %, suchý plyn pro spalování tuhého odpadu,

b) teplota 273,15 K, tlak 101,32 kPa, referenční obsah kyslíku 3 %, suchý plyn pro spalování odpadního oleje,

c) pokud jsou odpady spalovány nebo spoluspalovány v atmosféře obohacené kyslíkem, lze výsledky měření vztahovat na obsah kyslíku, který je pro každý jednotlivý případ stanoven inspekcí,

d) v případě spoluspalování odpadů jsou výsledky měření vztahovány na celkový obsah kyslíku podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení,

e) při snižování emisí znečišťujících látek čištěním odpadních plynů ve spalovně odpadu nebo ve spoluspalovacím zařízení se výsledky měření vykazují pro obsah kyslíku podle písmene a) nebo b), a to pokud obsah kyslíku po dobu měření znečišťujících látek překračuje referenční obsah kyslíku. V opačném případě se výsledky měření na referenční obsah kyslíku nepřepočítávají.

(9) Všechna měření se registrují, zpracovávají a prezentují ve formě umožňující ověření splnění schválených provozních podmínek a emisních limitů stanovených podle tohoto nařízení a zahrnují se do provozní evidence podle zvláštního právního předpisu. 10)

(10) Emisní limity jsou dodrženy, jestliže

a) žádná z denních průměrných hodnot nepřekročí hodnoty emisních limitů stanovených podle písmene a) přílohy č. 5 k tomuto nařízení nebo podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení,

b) žádná z půlhodinových průměrných hodnot nepřekročí žádnou hodnotu emisních limitů stanovenou v písmenu b) sloupci A přílohy č. 5 k tomuto nařízení nebo v případech, kdy je to relevantní, 97 %

ze všech půlhodinových průměrných hodnot v kalendářním roce nepřekročí žádnou hodnotu emisních limitů stanovenou v písmenu b) sloupci B přílohy č. 5 k tomuto nařízení,

c) žádná z průměrných hodnot za dobu vzorkování stanovenou pro těžké kovy nejméně 30 minut a nejvýše 8 hodin a pro dioxiny a furany nejméně 6 hodin a nejvýše 8 hodin nepřekročí hodnoty emisních limitů stanovených podle písmen c) a d) přílohy č. 5 k tomuto nařízení nebo podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení,

d) jsou splněna ustanovení pro oxid uhelnatý uvedená v písmenu e) bodě 2 přílohy č. 5 k tomuto nařízení nebo stanovená podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení a

e) 97 % všech denních průměrných hodnot koncentrací oxidu uhelnatého v kalendářním roce nepřekročí hodnotu emisního limitu stanoveného podle písmene e) bodu 1 přílohy č. 5 k tomuto nařízení.

(11) Půlhodinové a desetiminutové průměrné hodnoty se vykazují za účinnou provozní dobu, to jest mimo dobu spouštění a odstavení a dobu, kdy není žádný odpad spalován. Stanovují se z naměřených výsledků, po odečtení hodnoty intervalu spolehlivosti vymezené v bodě 3 přílohy č. 3 k tomuto nařízení. Denní průměrné hodnoty jsou stanoveny na základě těchto validovaných průměrných hodnot. Pro získání platných denních průměrných hodnot nesmí být vypuštěno více než 5 půlhodinových průměrných hodnot z důvodů poruchy nebo údržby systému kontinuálního měření za den. Za kalendářní rok nesmí být vypuštěno ze stejných důvodů více než 10 denních průměrných hodnot.

(12) Průměrné hodnoty za dobu vzorkování podle odstavce 10 písm. c) a průměrné hodnoty v případě jednorázového měření anorganických sloučenin fluoru v plynné fázi vyjádřených jako fluorovodík, anorganických sloučenin chloru v plynné fázi vyjádřených jako chlorovodík a oxidu siřičitého se stanoví v souladu s § 9 odst. 3 a 4.

§ 11

Mimořádné provozní podmínky

(1) Pokud je z provedených měření zřejmé, že emisní limity stanovené tímto nařízením nebo zvláštním právním předpisem 11) jsou překročeny, provozovatel spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení zastaví bezodkladně zpracování odpadu do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu. Překročení emisních limitů oznamuje provozovatel bezodkladně příslušným orgánům ochrany ovzduší a v případě odpadních vod (příloha č. 4 k tomuto nařízení) současně i vodoprávnímu úřadu. Znovuzahájení provozu po odstranění příčin poruchy je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným ve schváleném provozním řádu podle § 11 odst. 2 zákona a zvláštního právního předpisu. 10)

(2) V povolení podle zvláštního právního předpisu 10) se stanoví nejvýše přípustné doby pro jakékoli technicky nezamezitelné odstávky, poruchy nebo závady čistícího zařízení nebo měřicích přístrojů, během kterých může koncentrace znečišťujících látek překročit stanovené hodnoty emisních limitů.

(3) Nejvýše přípustná doba, po kterou lze pokračovat ve spalování odpadu, jsou 4 hodiny. Celková doba trvání provozu za těchto podmínek v 1 kalendářním roce je nejvýše 60 hodin a vztahuje se na ty části spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení, kterými jsou do komína vedeny spaliny přes 1 čistící zařízení. Pro spalovny komunálních odpadů platí do 28. prosince 2005 nepřetržitá doba takového provozu nejvýše 8 hodin a ročně nejvýše 96 hodin.

(4) Koncentrace tuhých znečišťujících látek nepřekročí za žádných okolností hodnotu 150 mg/m³, zjištěnou jako půlhodinový průměr; mimo to nelze překročit hodnotu emisního limitu pro organické látky stanovenou v písmenu a) bodě 2 a v písmenu b) bodě 2 přílohy č. 5 k tomuto nařízení.

§ 12

zrušen

§ 13

Přechodná ustanovení

(1) Na stávající spalovny komunálních odpadů se v období od 1. ledna 2003 do 28. prosince 2005 ustanovení tohoto nařízení nevztahují mimo

a) ustanovení § 1 a 2, § 4 odst. 1 a 2, § 5 odst. 1 písm. b), c) a e), § 5 odst. 4, 6, 8 a 10, § 10 odst. 2 písm. d) a e), § 10 odst. 4 až 9, § 10 odst. 10 písm. a), c) a d), § 10 odst. 11 až 13 a § 11,

b) ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) bez stanovení hodnot obsahu celkového organického uhlíku a ztráty žiháním pro škváru a popel,

c) § 9 v rozsahu stanoveném pro emise do ovzduší,

d) příloh č. 1, č. 3, č. 7 a č. 8 k tomuto nařízení.

(2) V období od 1. ledna 2003 do 28. prosince 2005 pro stávající spalovny nebezpečných odpadů spalující pouze odpady ze zdravotnické a veterinární péče, jejichž infekčnost je určující nebezpečnou vlastností odpadu podle zvláštního právního předpisu⁵⁾ se uplatní emisní limity a požadavky na měření stanovené podle přílohy č. 9 k tomuto nařízení.

(3) V období od 1. ledna 2003 do 28. prosince 2005 na stávající spoluspalovací zařízení spalující pouze odpady, které nejsou považovány podle zvláštního právního předpisu⁵⁾ za nebezpečné, se ustanovení tohoto nařízení nevztahují mimo

a) ustanovení § 1 až 3, § 4 odst. 1 a 2, § 5 odst. 2, 5, 8 a 10, § 6 odst. 6, § 10 odst. 5, 9, 11 a 13 a § 11,

b) ustanovení § 5 odst. 4 písm. b) bez stanovení hodnot emisních limitů podle přílohy č. 5 k tomuto nařízení,

c) § 9 v rozsahu stanoveném pro emise do ovzduší,

d) příloh č. 1, č. 3 a č. 7 k tomuto nařízení.

Uplatňují se individuální provozní podmínky a emisní limity stanovené inspekcí. V případě spoluspalování odpadů v zařízeních na spalování paliv se pro výpočet emisních limitů podle směšovacího pravidla použijí emisní limity pro spalování paliv stanovené zvláštním právním předpisem. 14)

(4) V období od 1. ledna 2003 do 28. prosince 2005 se na stávající spoluspalovací zařízení spalující nebezpečné odpady uplatňují individuální provozní podmínky a emisní limity stanovené inspekcí. Stanovení emisních limitů pro společné spalování odpadu s palivem ve spoluspalovacích zařízeních se provede postupem uvedeným v bodu 1 přílohy č. 2 k tomuto nařízení, kde se jako hodnoty specifických limitů (Cproc) použijí hodnoty emisních limitů podle zvláštního právního předpisu.¹⁴⁾ V tomto případě se neuplatňují body 2.1 až 2.3.1 přílohy č. 2 k tomuto nařízení. Ustanovení § 10 odst. 2 písm. c) a d), odst. 8 a odst. 10 písm. a), c) a d) se vztahují na emisní limity stanovené individuálně inspekcí. Neuplatňují se ustanovení § 6 odst. 2 a 4, § 8 a § 10 odst. 3 a odst. 10 písm. b).

(5) V období do 1. ledna 2007 lze u spaloven nebezpečného odpadu se jmenovitou provozní kapacitou do 1 tuny za hodinu včetně nahradit kontinuální měření oxidů dusíku (oxidu dusnatého a oxidu dusičitého) vyjádřených jako oxid dusičitý podle § 10 odst. 2 písm. a) jednorázovým měřením s četností měření podle § 10 odst. 2 písm. c).

(6) V přechodném období ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení do 31. prosince 2002 se na stávající spalovny odpadů a spoluspalovací zařízení ustanovení tohoto nařízení nevztahují mimo

a) ustanovení § 1 až 3, § 4 odst. 1 až 3 a § 11 odst. 1 a 2,

b) specifických provozních podmínek a emisních limitů v příloze č. 10 k tomuto nařízení.

Pro spoluspalovací zařízení platí individuální provozní podmínky obsažené v povolení orgánu ochrany ovzduší vydaném před dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení. Způsob zjišťování emisí a vyhodnocení jednorázových a kontinuálních měření, pokud není uveden v příloze č. 10 k tomuto nařízení nebo není součástí příslušného povolení, se provádí podle zvláštního právního předpisu. 10)

(7) Provozovatelé spaloven odpadu a dalších stacionárních zdrojů provozujících spoluspalování paliva s odpadem, kteří nejsou u zdroje schopni plnit emisní limity a podmínky stanovené tímto nařízením, vypracují a příslušnému orgánu ochrany ovzduší předloží do 30. září 2002 plán snižování emisí, na jehož základě dosáhnou emisních limitů podle přílohy č. 5 nebo č. 2 k tomuto nařízení a ostatních podmínek stanovených tímto nařízením nejpozději do 28. prosince 2004. Při sestavování plánu snižování emisí nesmějí být překročeny emisní limity uvedené v příloze č. 10 k tomuto nařízení. Náležitosti a způsob vypracování plánu snižování emisí jsou uvedeny v příloze č. 11 k tomuto nařízení.

§ 14

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Předseda vlády:

Ing. Zeman v. r.

Ministr životního prostředí:

RNDr. Kužvart v. r.

Příl.1
Ekvivalenty toxicity dibenzodioxinů a dibenzofuranů

Ke stanovení součtové hodnoty se hmotnostní koncentrace dále uvedených polychlorovaných dioxinů a dibenzofuranů před sečtením násobí uvedenými koeficienty ekvivalentů toxicity:

		Koeficient ekvivalentu toxicity (TE)
2,3,7,8	- tetrachlordibenzodioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8	- pentachlordibenzodioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	- hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,7,8,9	- hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8,	- hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8,	- heptachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,01
	- oktachlordibenzodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8	- tetrachlordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	- pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	- pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	- hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	- hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	- hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	- hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	- heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	- heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
	- oktachlordibenzofuran (OCDF)	0,001

Příl.2
Specifické emisní limity pro spalovací zařízení

1.

Určení specifických emisních limitů pro společné spalování odpadu s palivem ve spalovacích zařízeních

Pokud v této příloze není stanoven celkový specifický emisní limit "C" příslušné znečišťující látky, určí se výpočtem podle vzorce směšovacího pravidla následujícím postupem:

$$\frac{(Vodpad \times C_{odpad}) + (Vproc \times C_{proc})}{Vodpad + Vproc} = C$$

Vodpad:

objem spalin vzniklých spalováním pouze odpadu stanovený podle odpadu s nejnižší výhřevností specifikovaného v povolení a vztahený k teplotě 273,15 K, tlaku 101,32 kPa a 11 %

kyslíku v suchém plynu. V případě spalování odpadního oleje se vztahuje k teplotě 273,15 K, tlaku 101,32 kPa a 3 % kyslíku v suchém plynu.

Jestliže je uvolňované teplo vznikající spalováním nebezpečného odpadu nižší než 10 % veškerého tepla v zařízení uvolňovaného, vypočte se V odpad z teoretického množství odpadu, jehož spálením by se dosáhlo 10 % uvolněného tepla ze stanovené hodnoty celkového uvolňovaného tepla.

Codpad:

hodnoty specifických emisních limitů stanovené pro spalovny odpadu v příloze č. 5 k tomuto nařízení.

Vproc:

objem spalín vznikajících v zařízení při spalování povolených paliv (bez spoluspalovaných odpadů) vztažený k referenčnímu obsahu kyslíku určenému podle druhu paliv. Pokud pro daný typ zařízení není referenční obsah kyslíku stanoven, použije se skutečný obsah kyslíku ve spalínách. V tomto případě není přípustné technicky nezdůvodněné ředění spalín přidávkem vzduchu. Vztažnými podmínkami jsou dále teplota 273,15 K a tlak 101,32 kPa.

Cproc:

hodnoty specifických emisních limitů uvedené v tabulkách této přílohy pro vybrané technologie pro spalování povolených paliv bez přítomnosti odpadů. Pro ostatní zařízení zde neuvedená se použijí hodnoty emisních limitů stanovené v povolení vydaném inspekcí. Jestliže ani ty nejsou stanoveny, použijí se skutečné emisní hmotnostní koncentrace.

C:

hodnota celkového emisního limitu příslušné znečišťující látky, která nahrazuje hodnoty specifických emisních limitů stanovené v příloze č. 5 k tomuto nařízení. Referenční obsah kyslíku pro vyjádření emisních limitů se vypočte na základě výše uvedených parciálních objemů z referenčního obsahu kyslíku pro spalování odpadů podle § 10 odst. 8 a referenčního obsahu kyslíku stanoveného pro spalování příslušných povolených paliv nebo referenčního obsahu kyslíku stanoveného pro příslušnou technologii.

2.

Podmínky pro spoluspalování odpadů

2.1 Podmínky pro spoluspalování odpadů v cementářských pecích Výsledky měření a emisní limity se vztahují na standardní podmínky - teplota 273,15 K a tlak 101,32 kPa, referenční obsah kyslíku 10 % a suchý plyn.

Uvedené hodnoty "C" představují v případě kontinuálního měření denní průměrnou hodnotu. Periody vzorkování a další požadavky, u jednorázových měření jsou stanoveny v § 10. Všechny údaje jsou uvedeny v mg/m³, kromě hodnot pro dioxiny a furany, které jsou v ng TE/m³. Půlhodinové průměrné hodnoty jsou určeny pouze k výpočtu denních průměrných hodnot.

Hodnoty celkových emisních limitů - C

Znečišťující látka	C
TZL celkem	30 mg/m ³
HCl	10 mg/m ³
HF	1 mg/m ³
NO _x (stávající zařízení)	800 mg/m ³
NO _x (nová zařízení)	500 mg/m ³
Cd + Tl	0,05 mg/m ³
Hg	0,05 mg/m ³
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5 mg/m ³
Dioxiny a furany	0,1 ng TE/m ³
SO ₂	50 mg/m ³
TOC (celkový organický uhlík)	10 mg/m ³

 1) Cementářské pece, které jsou v provozu a mají povolení podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto nařízení, a které by zahájily spalování odpadu i po 28. prosinci 2004, nejsou prokládány za nová spalovací zařízení.

Poznámka:

1. S platností nejdéle do 1. ledna 2008 mohou být schváleny výjimky pro NOx u stávajících mokřých cementářských procesů nebo u pecí, které spalují méně než 3 t/h odpadu, a to tak, že povolená hodnota emisního limitu pro NOx není vyšší než 1200 mg/m³. S platností do stejného data mohou být schváleny výjimky pro tuhé znečišťující látky u cementářských pecí, které spalují méně než 3 t/h odpadu, a to tak, že povolená hodnota emisního limitu pro tuhé znečišťující látky není vyšší než 50 mg/m³.

2. Dále mohou být schváleny úlevy v případech, kdy emise TOC a SO₂ nevznikají ze spalování odpadu.

3. Mohou být stanoveny emisní limity pro oxid uhelnatý (CO).

2.2 Ustanovení pro spalování odpadu v zařízeních na spalování paliv

2.2.1 Denní průměrné hodnoty emisí/Hodnoty specifických emisních limitů pro znečišťující látky z procesů spalování paliv Cproc, které se použijí pro určení hodnot celkových emisních limitů C výpočtem podle vzorce směšovacího pravidla, jsou dány nařízením vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší. Hodnoty Cproc uvedené v bodech 2.2.1.1 až 2.2.1.3 se použijí pro nová spalovací zařízení (tj. zařízení, na která se nevztahuje pojem stávající spalovací zařízení podle § 2 písm. f). Půlhodinové průměrné hodnoty jsou určeny pouze k výpočtu denních průměrných hodnot.

2.2.1.1 Cproc pro tuhá paliva v mg/m³ (vztaženo na obsah O₂ 6%)

Znečišťující látka	< 50 MW	50 - 100 MW	100 - 300 MW	> 300 MW
SO ₂	*	850	200	200
Stupeň odsíření	*	>= 92 %	>= 92 %	>= 95 %
NOx	*	400	200	200
TZL	50	50	30	30

* Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

Poznámka:

1. Do 1. ledna 2007 se neaplikuje hodnota emisního limitu NOx pro zařízení spalující nebezpečný odpad.

2. S platností nejdéle do 1. ledna 2008 mohou být schváleny výjimky pro NOx a SO₂ u stávajících zařízení pro spalování odpadu v rozmezí tepelného příkonu 100 až 300 MWt, užívajících technologii fluidního lože, a to tak, že hodnota Cproc není pro NOx vyšší než 350 mg/m³ a pro SO₂ není vyšší než od 850 do 400 mg/m³ v lineárním poklesu mezi 100 a 300 MWt - to jest Cproc = 1075 - 2,25 x P [mg/m³], kde P je hodnota jmenovitého tepelného příkonu zařízení v MWt.

2.2.1.2 Cproc pro biomasu vyjádřený v mg/m³ (vztaženo na obsah 6 % O₂) Za biomasu se považují energeticky využitelné rostlinné materiály k tomu účelu pěstované, včetně obdobných odpadních materiálů uvedených v § 1 odst. 2 písm. a) body 1 až 5 tohoto nařízení.

Znečišťující látka	< 50 MW	50 - 100 MW	100 - 300 MW	> 300 MW
SO ₂	*	200	200	200
NOx	*	400	300	200
TZL	50	50	30	30

* Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

Poznámka:

S platností nejdéle do 1. ledna 2008 mohou být schváleny výjimky pro NOx u stávajících zařízení pro spalování odpadu v rozmezí tepelného příkonu 100 až 300 MWt užívaných technologií fluidního lože, a to tak, že povolená hodnota Cproc není vyšší než 350 mg/m3.

2.2.1.3 Cproc pro kapalná paliva vyjádřený v mg/m3 (vztaženo na obsah 3 % O2)

Znečišťující látka	< 50 MW	50 - 100 MW	100 - 300 MW	> 300 MW
SO2	*	850	400 - 200 lineární pokles**	200
NOx	*	400	300	200
TZL	50	50	30	30

* Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

** Cproc = 500 - P [mg/m3], kde P je hodnota tepelného příkonu zařízení v MWt.

2.2.2 Hodnoty celkových emisních limitů - CC v mg/m3 (vztaženo na 6 % O2). Všechny průměrné hodnoty naměřené ve vzorcích odebíraných v intervalu ne méně než 30 minut a ne déle než 8 hodin:

Znečišťující látka	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

C vyjádřený v ng TE/m3 (vztaženo na 6 % O2). Všechny průměrné hodnoty naměřené ve vzorku odebraném v intervalu ne méně než 6 a ne déle než 8 hodin:

Znečišťující látka	C
Dioxiny a furany	0,1

2.3 Ustanovení pro spalování odpadu v jiných průmyslových zařízeních než uvedených v bodech 2.1 a 2.2 (to jest zařízení jiných než cementářské pece a zařízení na spalování paliv umožňujících spalování odpadu)

2.3.1 Hodnoty celkových emisních limitů - CC v ng TE/m3 (vztaženo na 6 % O2). Všechny průměrné hodnoty naměřené ve vzorku odebraném v intervalu ne méně než 6 a ne déle než 8 hodin:

Znečišťující látka	C
Dioxiny a furany	0,1

C v mg/m3 (vztaženo na 6 % O2). Všechny průměrné hodnoty naměřené ve vzorcích odebíraných v intervalu ne méně než 30 minut a ne déle než 8 hodin:

Znečišťující látka	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

Příl. 3 Měřicí metody

1. Měření hmotnostních koncentrací látek znečišťujících ovzduší a vody se provádí reprezentativními způsoby.

2. Odběr vzorků a analýza znečišťujících látek včetně dioxinů a furanů, jakož i referenční metody pro kalibraci měřících systémů odpovídají normám CEN. Pokud normy CEN nejsou dosud v platnosti, postupuje se podle norem ISO, případně národních norem a).

3. Hodnota 95% intervalu spolehlivosti jednotlivého změřeného výsledku na úrovni denní hodnoty emisního limitu nesmí překročit následující procentní podíly hodnot emisních limitů.

Oxid uhelnatý	10 %
Oxid siřičitý	20 %
Oxid dusičitý	20 %
Tuhé znečišťující látky celkem	30 %
Celkový organický uhlík	30 %
Chlorovodík	40 %
Fluorovodík	40 %

a) Například ČSN EN 1948/83 4745 Stacionární zdroje emisí
- Stanovení hmotnostní koncentrace PCDD/PCDF.

Příl.4

Limitní hodnoty koncentrací znečišťujících látek pro vody vypouštěné ze zařízení na čištění odpadních plynů

Znečišťující látka	Emisní limit vyjádřený hmotnostní koncentrací v nefiltrovaném vzorku	
1. Celkové suspendované tuhé látky	95 % 30 mg/l	100 % 45 mg/l
2. Rtuť a její sloučeniny vyjádřené obsahem Hg	0,03 mg/l	
3. Kadmium a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem Cd	0,05 mg/l	
4. Thalium a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem Tl	0,05 mg/l	
5. Arzén a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem As	0,15 mg/l	
6. Olovo a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem Pb	0,2 mg/l	
7. Chrom a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem Cr	0,5 mg/l	
8. Měď a její sloučeniny vyjádřené obsahem Cu	0,5 mg/l	
9. Nikl a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem Ni	0,5 mg/l	
10. Zinek a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem Zn	1,5 mg/l	
11. Dioxiny a furany definované v příloze č. 1	0,3 ng TE/l	

Do 1. ledna 2008 pro stávající zařízení podle § 2 písm. f) se mohou považovat emisní limity pro celkové suspendované tuhé látky za splněné, jestliže u 80 % měření jsou hodnoty pod 30 mg/l a u 100 % měření pod 45 mg/l.

Příl.5

Specifické emisní limity pro spalovny odpadu

(a) Průměrné denní hodnoty

1. Tuhé znečišťující látky celkem (TZL)	10 mg/m3
2. Organické látky v plynné fázi vyjádřené celkovým obsahem organického uhlíku (TOC)	10 mg/m3
3. Plynné anorganické sloučeniny chloru vyjádřené jako HCl	10 mg/m3
4. Plynné anorganické sloučeniny fluoru vyjádřené jako HF	1 mg/m3
5. Oxid siřičitý (SO2)	50 mg/m3

6a. Oxid dusnatý a dusičitý vyjádřené jako NO ₂ pro stávající spalovny o jmenovité kapacitě nad 6 t/h a nové spalovny	200 mg/m ³ (*)
6b. Oxid dusnatý a dusičitý vyjádřené jako NO ₂ pro stávající spalovny o jmenovité kapacitě do 6 t/h	400 mg/m ³ (*)

(*) Do 1. ledna 2007 v případě spalování pouze nebezpečného odpadu 500 mg/m³.

Poznámka:

Pro stávající spalovny mohou být schváleny následující výjimky:

- Do 1. ledna 2008 je pro zařízení s jmenovitou provozní kapacitou ≤ 6 t/h přípustná průměrná denní hodnota pro NO_x 500 mg/m³.
 - Do 1. ledna 2010 je pro zařízení s jmenovitou provozní kapacitou > 6 t/h ale ≤ 16 t/h přípustná průměrná denní hodnota pro NO_x 400 mg/m³.
 - Do 1. ledna 2008 je pro zařízení s jmenovitou provozní kapacitou > 16 t/h ale < 25 t/h neprodukující odpadní vody přípustná průměrná denní hodnota pro NO_x 400 mg/m³.
 - Do 1. ledna 2008 je přípustná průměrná denní hodnota pro tuhé znečišťující látky 20 mg/m³.
- (b) Průměrné půlhodinové hodnoty

	(100 %) A	(97 %) B
1. Tuhé znečišťující látky celkem (TZL)	30 mg/m ³	10 mg/m ³
2. Organické látky v plynné fázi vyjádřené obsahem celkového organického uhlíku (TOC)	20 mg/m ³	10 mg/m ³
3. Plynné anorganické sloučeniny chloru vyjádřené jako HCl	60 mg/m ³	10 mg/m ³
4. Plynné anorganické sloučeniny fluoru vyjádřené jako HF	4 mg/m ³	2 mg/m ³
5. Oxid siřičitý (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
6. Oxid dusnatý a dusičitý vyjádřené jako NO ₂ pro stávající spalovny o jmenovité kapacitě nad 6 t/h a nové spalovny	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(*) S platností nejdéle do 1. ledna 2007 se emisní limit nevztahuje na případy spalování pouze nebezpečného odpadu.

Poznámka:

S platností nejdéle do 1. ledna 2008 mohou být schváleny výjimky pro NO_x u stávajících spaloven o jmenovité provozní kapacitě mezi 6 a 16 tunami za hodinu, a to tak, že povolená průměrná půlhodinová hodnota ve sloupci A je nejvýše 600 mg/m³ a ve sloupci B 400 mg/m³.

(c) Průměrné hodnoty během období odběru vzorků nejméně 30 minut a nejvýše 8 hodin

1. Kadmium a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Cd)	celkem	celkem
2. Thalium a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Tl)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ (*)
3. Rtuť a její sloučeniny (vyjádřené obsahem Hg)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ (*)
4. Antimon a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Sb)		
5. Arzén a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem As)		
6. Olovo a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Pb)	celkem	celkem
7. Chrom a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Cr)		
8. Kobalt a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Co)	0,5 mg/m ³	1 mg/m ³ (*)

9. Měď a její sloučeniny (vyjádřené obsahem Cu)

10. Mangan jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Mn)

11. Nikl a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Ni)

12. Vanad a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem V)

Průměrné hodnoty zahrnují i emise příslušných těžkých kovů a jejich sloučenin v plynné fázi.

(*) Průměrné hodnoty přípustné do 1. ledna 2007 u stávajících zařízení, která byla uvedena do provozu před 31. prosincem 1996 a která spalují pouze nebezpečné odpady.

(d) Emisní limit z průměrných hodnot součtového obsahu polychlorovaných dibenzodioxinů a dibenzofuranů naměřených ve vzorku odebraném během období nejméně 6 hodin a nejvýše 8 hodin, v němž jsou jednotlivé složky přepočteny pomocí koeficientů ekvivalentu toxicity podle přílohy č. 1 k tomuto nařízení

Dioxiny a furany 0,1 ng TE/m³

(e) Emisní limity oxidu uhelnatého (CO) ve spalinách během provozu spalovny (mimo dobu spouštění a odstavování)

1. 50 mg/m³ při stanovení průměrné denní hodnoty,

2. 150 mg/m³ u minimálně 95 % všech stanovení průměrné desetiminutové hodnoty nebo 100 mg/m³ u všech stanovení průměrné půlhodinové střední hodnoty provedených během každého období 24 hodin. U schválené technologie fluidního spalování je přípustná průměrná hodinová hodnota nejvýše 100 mg/m³.

**Příl. 6
zrušena**

**Příl. 7
Vzorec pro přepočet výsledků měření na referenční obsah kyslíku**

$$Es = \frac{21 - Os}{21 - Om} \times EM$$

Es = Přepočtená hodnota emisní koncentrace na referenční obsah kyslíku

EM = Naměřená koncentrace

Os = Referenční obsah kyslíku

OM = Naměřený obsah kyslíku

**Příl. 8
zrušena**

**Příl. 9
zrušena**

**Příl. 10
zrušena**

**Příl. 11
zrušena**

1) Směrnice Rady 89/369/EHS, o předcházení znečištění ovzduší z nových spaloven komunálního odpadu.

Směrnice Rady 94/67/ES, ke spalování nebezpečného odpadu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES, o spalování odpadu.

- 2) Vyhláška č. 381/2001 Sb. , kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu těchto odpadů (Katalog odpadů).
- 3) § 2 odst. 1 písm. d) , e) a f) zákona č. 185/2001 Sb. , o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 477/2001 Sb.
- 3a) § 28 zákona č. 185/2001 Sb. , o odpadech.
- 3b) Příloha č. 5 zákona č. 185/2001 Sb.
- 4) Vyhláška č. 357/2002 Sb. , kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší.
- 5) Zákon č. 185/2001 Sb.
- 6) Příloha č. 1 k vyhlášce č. 381/2001 Sb.
- 7) Příloha č. 1 k zákonu č. 76/2002 Sb. , o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).
- 8) Příloha č. 2 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.
- 9) Zákon č. 157/1998 Sb. , o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb. , zákona č. 132/2000 Sb. , zákona č. 258/2000 Sb. , zákona č. 458/2000 Sb. a zákona č. 185/2001 Sb. § 13 a 24 zákona č. 185/2001 Sb.
- 10) Vyhláška č. 356/2002 Sb. , kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování.
- 11) Například § 8 odst. 1 písm. c) , § 9 , 16 , § 38 odst. 5 , 7 a § 8 a 39 zákona č. 254/2001 Sb. , o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 76/2002 Sb.
- 12) § 41 až 44 zákona č. 185/2001 Sb.
- 14) Nařízení vlády č. 352/2002 Sb. , kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.